

جمهوری اسلامی ایران
رئیس قوه قضائیه

بر اساس حکم قضایی

شماره: ۸۱۹۹، ۱۰۰
تاریخ: ۱۴، ۵، ۹۳
پوست:
طبع‌بندی:

آیین‌نامه جمع‌آوری و استناد‌پذیری ادله الکترونیکی

در اجرای ماده ۵۴ قانون جرایم رایانه‌ای مصوب ۱۳۸۸/۳/۵ مجلس شورای اسلامی و بنا به پیشنهاد وزیر دادگستری، آیین‌نامه جمع‌آوری و استناد‌پذیری ادله الکترونیکی به شرح مواد آتی است:

فصل اول: تعاریف

ماده ۱- واژه‌ها و اصطلاحات بکار برده شده در این آیین‌نامه در معانی زیر بکار می‌رود:

الف- ارائه دهنده خدمات دسترسی: اشخاصی هستند که امکان ارتباط کاربران را با شبکه‌های رایانه‌ای با مخابراتی و ارتباطی داخلی یا بین‌المللی یا هر شبکه مستقل دیگر فراهم می‌آورند از قبیل تأمین کنندگان، توزیع کنندگان، عرضه کنندگان خدمات دسترسی به شبکه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی.

ب- ارائه دهنده خدمات میزبانی: اشخاصی هستند که امکان دسترسی کاربران به فضای ایجاد شده توسط سامانه‌های رایانه‌ای، مخابراتی و ارتباطی تحت تصرف یا کنترل خود را به کاربران و اگذار می‌کنند تا راساً با توسط کاربر متقاضی، داده‌های رایانه‌ای را جهت نگهداری، انتشار، توزیع یا ارائه در شبکه‌های داخلی یا بین‌المللی یا هر منظور دیگر ذخیره یا پردازش کنند.

ج- ارائه داده‌های الکترونیکی: عبارت است از در اختیار قراردادن تمام یا بخشی از داده‌های حفظ یا نگهداری شده توسط ارائه دهنده خدمات دسترسی یا میزبانی یا اشخاصی که داده‌ها را تحت تصرف یا کنترل دارند.

د- جمع‌آوری ادله الکترونیکی: فرایندی است که طی آن ادله الکترونیکی به تنها یی یا به همراه سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا حامل‌های داده، نگهداری، حفظ فوری، تفتیش و توقيف و شنود می‌شوند.

ه- زنجیره حفاظتی: مجموعه اقداماتی است که ضابط دادگستری و سایر اشخاص ذیصلاح به منظور حفظ صحت، تمامیت، اعتبار و انکار ناپذیری ادله الکترونیکی با بکارگیری ابزارها و روش‌های استاندارد در مراحل شناسایی، کشف، جمع‌آوری، مستند سازی، تجزیه و تحلیل و ارائه آنها به مرجع مربوط به اجرا در آورده و ثبت می‌کنند؛ به نحوی که امکان رد یابی آنها از مبدأ تا مقصد وجود داشته باشد.

و- شنود: عبارت است از هرگونه دستیابی به محتوای در حال انتقال ارتباطات غیر عمومی در سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا امواج الکترومغناطیسی با استفاده از سامانه‌ها و تجهیزات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری مربوط.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس قوه قضائیه

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره: ۹۸۱۵۹۱۰۰
تاریخ: ۹۳/۰۵/۱۲
پیوست:
طبقه بندی:

ز - مجری حفاظت: شخصی است که به نحوی داده‌های رایانه‌ای ذخیره شده را تحت تصرف یا کنترل دارد و مطابق ماده ۳۴ قانون و سایر قوانین و مقررات جهت حفاظت آنها تعیین می‌شود.

ح - متصرف قانونی: در مورد اشخاص حقیقی، شخص مالک یا شخصی است که به نحوی داده یا سامانه را به صورت مشروع در اختیار دارد یا نماینده یا ولی یا سرپرست قانونی وی، در مورد اشخاص حقوقی دولتی یا عمومی غیر دولتی، بالاترین مقام آنها یا نماینده قانونی آنها طبق مقررات مربوط و در مورد سایر اشخاص حقوقی، مدیر یا نماینده قانونی آنهاست.

ط - قانون: منظور از قانون در این آیین نامه، قانون جرایم رایانه‌ای مصوب ۱۳۸۸/۳/۵ می‌باشد.
تبصره: سایر اصطلاحات به شرح تعریف ارائه شده در قوانین دیگر می‌باشد.

فصل دوم: جمع آوری ادله الکترونیکی

الف: نگهداری داده‌ها

ماده ۱- ارائه دهنده‌گان خدمات دسترسی و میزبانی موظفند از سامانه‌هایی استفاده نمایند که قابلیت نگهداری داده‌های ترافیک و اطلاعات کاربران را مطابق مواد ۳۲ و ۳۳ قانون داشته باشد.

ماده ۲- ارائه دهنده‌گان خدمات دسترسی موظفند سامانه‌های خود را به نحوی تنظیم کنند که کلیه ارتباطات رایانه‌ای را که از طریق آنها انجام می‌شود ثبت کنند و کلیه داده‌های ترافیک مربوط به خود و کاربران مربوط را تا شش ماه پس از ایجاد نگهداری کنند.

تبصره: عرضه کننده‌گان خدمات دسترسی حضوری اینترنت (کافی نت‌ها) موظفند مشخصات هویتی، آدرس، ساعت شروع و خاتمه کار کاربر و نشانی اینترنتی (IP) تخصیصی را در دفتر روزانه ثبت نمایند.

ماده ۳- ارائه دهنده‌گان خدمت دسترسی موظفند اطلاعات کاربران را حداقل ۶ ماه پس از خاتمه اشتراک، یا لغو قرارداد کاربر نگهداری کنند. هویت و نشانی کاربر باید در قرارداد منعقده درج شود.

ماده ۴- ارائه دهنده‌گان خدمات میزبانی داخلی و نماینده‌گان داخلی ارائه دهنده‌گان خدمات میزبانی خارجی موظفند اطلاعات کاربران خود را حداقل تا شش ماه پس از خاتمه اشتراک و محتوای ذخیره شده و داده ترافیک حاصل از تغییرات ایجاد شده را حداقل تا پانزده روز نگهداری کنند. برگه اشتراک باید به نحوی تنظیم شود که هویت و نشانی آنان مشخص باشد.

تاریخ: ۱۳۰۵، ۱۲
سازمان: سازمان اسناد و کتابخانه ملی
پوست: پوست

جمهوری اسلامی ایران

رئیس قوه قضائیه

تبصره ۱: ارائه‌دهندگان خدمات میزبانی موظفند سامانه‌های رایانه‌ای خود را به نحوی تنظیم کنند که هرگونه تغییر اعماق اصلاح را حذف محتوا و داده ترافیک حاصل از آن را ذخیره نماید.

تبصره ۲: اشخاصی که نسبت به انباشت یا ذخیره موقت اطلاعات در راستای ارائه خدمات دسترسی اقدام می‌کنند، ارائه دهنده خدمات میزبانی، محسوب نمی‌شوند.

ماده عـ ارائه دهندگان خدمات دسترسی و میزبانی و مجریان حفاظت موظفند امثیت داده های ترافیکی و محتوای نگهداری و حفاظت شده را مطابق با ضوابط و دستورالعمل هایی که به تصویب ریس قوه قضاییه می رسد، تأمین نمایند.

ماده ۷- داده‌های محتوا و ترافیک و اطلاعات کاربران باید مطابق مقررات این آیین‌نامه به نحوی نگهداری، حفاظت، توقیف و ارائه شود که صحت و تمامیت، محترمانگی، اعتبار و انکار ناپذیری آنها محفوظ بماند.

ماده ۸- در مواردی که برابر قانون نگهداری و حفاظت داده‌ها الزامی است، نگهداری و حفاظت باید به گونه‌ای انجام شود که مدیریت حستجو و گزارش، دهی، آنها امکان‌بیزیر باشد.

ماده ۹- وزارت ارتباطات و فن آوری اطلاعات هماهنگی های لازم برای تنظیم زمان سامانه های جمع آوری داده های محتوا، ترافیک و اطلاعات کاربران را مطابق با ساعت رسمی کشور به عمل می آورد.

ب: حفاظت از ادله رایانه‌ای

ماده ۱۱- مقام قضایی در جریان تحقیق و فرایند رسیدگی می‌تواند دستور حفاظت هر نوع داده را یانهای ذخیره شده را از جمله داده‌های رمزنگاری شده، حذف، پنهان، فشرده یا پنهان نگاری شده و یا داده‌هایی که نوع و نام آنها موقتاً تغییریافته و یا داده‌هایی که برای بررسی آنها نیاز به سخت افزار مخصوصی می‌باشد، صادر نماید.

تبصره ۱۵: ضابطان قضایی فقط در موارد مندرج در ماده ۳۴ قانون می‌توانند راساً دستور حفاظت داده‌های ذخیره شده ۱ صاد کنند.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس قوه قضائیه

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره: ۱۰۰/۹۹/۸۹۰۰
تاریخ: ۱۴۰۵/۵/۹۳
پوست:
طبصه‌نگاری:

تبصره ۲: قاضی مکلف است بلافاصله پس از اعلام ضابط قضایی نسبت به تأیید یا رد دستور حفاظت صادره توسط ضابط اظهار نظر نماید. مجری حفاظت تا تعیین تکلیف از ناحیه قاضی موظف به حفاظت از اطلاعات می‌باشد.

ماده ۱۲- دستور حفاظت باید به طور صریح و دقیق مشتمل بر نوع داده‌ها، موضوع و مدت زمان با رعایت تبصره ۲ ماده ۳۴ قانون، باشد.

ماده ۱۳- در موارد مقتضی، اجرای دستور حفاظت با نظارت ضابطان قضایی متخصص یا اشخاص خبره مورد وثوق به نمایندگی از طرف مرجع قضایی انجام می‌شود.

ماده ۱۴- مجری حفاظت موظف است بلافاصله پس از ابلاغ، دستور حفاظت را اجرا و صورت جلسه ای را مشتمل بر زمان اجرای دستور، نحوه حفاظت، حجم و نوع داده‌های حفاظت شده در دو نسخه تنظیم و یک نسخه از آن را به مرجع صادر کننده دستور ارسال کند و نسخه دیگر را نزد خود نگه دارد.

ماده ۱۵- دستور حفاظت باید فوری و باروش مطمئن به مجری حفاظت ابلاغ شود. این دستور همچنین به اشخاص ذینفع نیز ابلاغ می‌شود؛ مگر آن که ابلاغ به آنها مخل رسیدگی باشد که در این صورت تشخیص زمان ابلاغ حسب مورد با مقام قضایی می‌باشد.

تبصره: روش مطمئن روشنی است که با توجه به نوع داده‌ها و طول مدت زمان حفاظت، امکان بهره برداری از داده‌های حفاظت شده را در مراحل بعدی دادرسی ممکن سازد.

ماده ۱۶- حفاظت از داده‌ها باید به نحوی باشد که محترمانگی، تمامیت، صحت و انکارناپذیری داده‌ها رعایت شود.

ج: ارائه ادله رایانه‌ای

ماده ۱۷- دستور ارائه توسط مقام قضایی صادر می‌شود و باید به طور صریح و شفاف و مشتمل بر شخص ارائه دهنده، موضوع و نوع داده‌ها، شیوه و زمان تحويل داده‌ها و مرجع تحويل گیرنده باشد.

ماده ۱۸- ارائه داده‌ها باید به نحوی باشد که محترمانگی، تمامیت، صحت و انکارناپذیری داده‌ها رعایت شده و حتی الامکان بدون ایجاد مانع برای فعالیت سامانه و باروش متعارف و کم هزینه به یکی از شیوه‌های ذیل باشد:

الف- تحويل یک نسخه چاپ شده از داده.

شماره: ۱۰۰، ۹۸۱۹۹
تاریخ: ۱۲، ۵، ۹۳
پوست:
طبیعتی:

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

- ب- تحویل یک نسخه رایانه‌ای از داده.
- ج- ایجاد دسترسی به داده.
- د- انتقال تجهیزات رایانه‌ای و مخابراتی.

ماده ۱۹- هنگام ارائه داده‌ها صورت جلسه‌ای در سه نسخه تنظیم و حداقل موارد ذیل در آن ذکر و به امضای ارائه دهنده و تحویل گیرنده می‌رسد:

الف- شماره و تاریخ دستور قضایی ارائه داده‌ها

ب- مشخصات ارائه دهنده

ج- مشخصات تحویل گیرنده

د- زمان و مکان ارائه

ه- نوع و حجم داده‌ها

و- اطلاعات مربوط به نحوه حفظ یا نگهداری داده‌ها

ز- روش‌های امنیتی بکاررفته در زمان ارائه

ح- مشخصات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری تجهیزات

ط- شیوه ارائه و مشخصات داده.

تبصره ۱: در هنگام انتقال تجهیزات، احتیاط لازم برای حفظ آنها بعمل می‌آید.

تبصره ۲: یک نسخه از صورت جلسه به مرجع قضایی ارسال می‌شود و نسخه‌ای در اختیار ارائه دهنده و نسخه دیگر در اختیار تحویل گیرنده قرار می‌گیرد.

ماده ۲۰- از زمان ارائه داده‌ها به ضابطان قضایی یا دیگر اشخاص ذیربطر، مسؤولیت حفظ داده‌های مذکور با شخص یا اشخاص تحویل گیرنده خواهد بود.

ماده ۲۱- ارائه داده‌هایی که افشا یا دسترسی به آنها مطابق قوانین خاص دارای محدودیت یا توأم با تشریفات می‌باشد، تابع مقررات مربوط است.

ماده ۲۲- دستور ارائه داده، مجوز افشاری آن نمی‌باشد و پس از دستور ارائه هرگونه دسترسی به مفاد داده مستلزم صدور دستور قضایی است.

ماده ۲۳- اشخاصی که مسئول اجرای هر یک از دستورات قضایی اعم از نگهداری، حفاظت، ارائه، تفتیش و توقیف سامانه و داده یا شنود آن می‌باشند یا دستور به آنها ابلاغ می‌شود یا به نوعی مرتبط با دستورات یاد شده هستند، حق افشاری مفاد دستور و یا داده‌ها و اطلاعات مربوط را ندارند.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس قوه قضائیه

برکات الله علیکم

شماره: ۱۹۹۲-۱-۱۴
تاریخ: ۱۴۰۵-۵-۹۳
پوست:
طبیعتی:

د: تفتیش و توقيف ادله رایانه‌ای

ماده ۲۴ - ضابطان قضایی باید کلیه اطلاعاتی که ضرورت تفتیش و توقيف را ایجاب می‌نماید در درخواست خود اعلام نمایند. همچنین، موارد زیر را حسب مورد در درخواست تفتیش یا توقيف ذکر نمایند:

- الف - دلایل ضرورت تفتیش و توقيف
- ب - حتی الامکان نوع و میزان داده‌ها و سخت افزارها
- ج - محل تفتیش یا توقيف

د - دلایل لازم برای تصویربرداری و بررسی در خارج از محل

ه - زمان تقریبی لازم برای تفتیش و توقيف.

ماده ۲۵ - در دستور تفتیش یا توقيف داده یا سامانه باید محل تفتیش یا توقيف تعیین و حتی الامکان در محل استقرار سامانه انجام پذیرد.

ماده ۲۶ - مدت توقيف و فرصت اجرای تفتیش باید در دستور قضایی تصریح و کمترین فرصت ممکن منظور شود. در صورت نیاز به زمان بیشتر، به درخواست مجری تفتیش یا توقيف و ذکر علت آن، این مدت قابل تمدید می‌باشد.

ماده ۲۷ - تفتیش و توقيف در مواردی که مستلزم ورود به منازل و اماكن خصوصی باشد، مطابق مقررات مندرج در آیین دادرسی کیفری خواهد بود.

ماده ۲۸ - در مواردی که تفتیش یا توقيف طبق دستور قضایی بدون حضور متصرف قانونی یا شخصی که داده یا سامانه را تحت اختیار دارد، انجام پذیرد، مراتب پس از انجام فوراً به ذینفع ابلاغ خواهد شد.

ماده ۲۹ - چنانچه پس از اجرای دستور توقيف و یا در زمان اجرای دستور توقيف داده‌ها یا سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی بیم لطمہ جانی یا خسارت مالی شدید به اشخاص یا اخلال در ارائه خدمات عمومی برود مراتب از مرجع قضایی صادرکننده دستور توقيف کسب تکلیف شده و در صورت تشخیص قاضی حسب مفاد ماده ۴۴ قانون عمل می‌گردد.

ماده ۳۰ - قوه قضاییه تمهیدات لازم از جمله بستر سازی و ایجاد زیر ساختهای ارتباط رایانه‌ای و الکترونیکی و همچنین راهاندازی سامانه‌ها و درگاههای مبتنی بر فناوری اطلاعات را جهت تسهیل در عملیاتی کردن فرایندها و روش‌های موضوع این آیین‌نامه فراهم می‌آورد.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس قوه قضائیه

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره: ۱۰۰، ۹۸۱۹۹
تاریخ: ۱۲ مرداد ۹۳
پوست:
طبعه‌بندی:

ماده ۳۱- اشخاصی که داده‌ها یا سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی را تحت کنترل و یا تصرف دارند، موظف به همکاری در اجرای دستور تفتیش و توقيف می‌باشند. در صورتی که به واسطه عدم همکاری یا عدم دسترسی به این اشخاص، تفتیش یا توقيف امکان پذیر نباشد، نحوه دسترسی به داده‌ها یا سامانه‌ها از قبیل ورود به محل، رفع موانع استفاده از سخت افزار و نرم افزار، رمزگشایی و امثال آن با دستور مقام قضایی تعیین خواهد شد.

ماده ۳۲- رضایت متصرف قانونی سامانه موضوع بند ج ماده ۴۱ قانون، باید کتبی و با امضای وی باشد.

ماده ۳۳- در مواردی که توقيف داده‌ها به روش چاپ یا کپی یا تصویربرداری داده‌ها انجام می‌شود، اصل داده‌ها در صورتی توقيف و غیرقابل دسترس می‌شود که در دستور قضایی تصریح شده باشد.

ماده ۳۴- ضابطان صرفاً مجاز به تفتیش و توقيف داده‌ها و سامانه‌هایی هستند که به طور صریح در دستور قضایی ذکر گردیده و چنانچه حین اجرای دستور، داده‌های مرتبط با جرم ارتکابی در سایر سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی تحت کنترل یا تصرف متهم کشف شود، در صورت بیم امحا نسبت به حفظ فوری داده‌ها اقدام و مراتب را حداکثر ظرف ۲۴ ساعت کتابه مقام قضایی مربوط گزارش می‌دهند.

ماده ۳۵- تفتیش داده‌ها یا سامانه‌ها در محل استقرار یا از طریق شبکه یا در آزمایشگاه یا در محل مناسب با دستور و تشخیص مقام قضایی با رعایت صحت، تمامیت، محترمانگی، و انکارناپذیری ادله انجام می‌پذیرد.

ماده ۳۶- ضابطان و اشخاصی که حسب قانون مأمور جمع‌آوری، تفتیش، نگهداری، حفظ و انتقال داده‌ها و سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی می‌شوند باید علاوه بر داشتن شرایط لازم از قبیل تخصص و توانایی فنی و آموزش کافی، تجهیزات و وسائل لازم را در اختیار داشته باشند.

ماده ۳۷- هنگام تفتیش رعایت موارد زیر ضروری است:

الف - شیوه اقدام نباید موجب تغییر، امحا یا جابجایی داده‌های مورد نظر در سامانه‌های رایانه‌ای باشد.

ب - تفتیش صرفاً در محدوده دستور قضایی و داده‌های مرتبط با جرم موضوع دستور، انجام می‌پذیرد.

ج - کلیه فرایندهای انجام شده بر روی داده‌های مورد تفتیش یا توقيف باید با استفاده از روش‌های قابل تشخیص، ثبت و محافظت شود.

ماده ۳۸- توقيف با رعایت تناسب، نوع، اهمیت و نقش داده یا سامانه رایانه‌ای یا مخابراتی به روش‌های زیر انجام می‌شود:

جمهوری اسلامی ایران
رئیس قوه قضائیه

شماره: ۱۰۰/۲۸۹۹/۱۰۰
تاریخ: ۱۲/۵/۹۳
پوست:
طبیعتی:

برکات‌الله علی‌کم

الف - در توقيف داده‌ها از طريق چاپ داده‌ها، غير قابل دسترس کردن داده‌ها به روش‌هایی از قبیل تغییر گذروازه یا رمزگاری و ضبط حامل‌های داده.

ب - در توقيف سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی از طريق تغییر گذروازه، پلمپ سامانه در محل استقرار یا ضبط سامانه.

تبصره: توقيف باید حتی الامکان بدون ایجاد مانع برای فعالیت سامانه و به روش ساده و کم هزینه به شیوه‌هایی از قبیل ذخیره در حامل‌های داده، ذخیره در سامانه با گذاشتن گذروازه، تهیه نسخه پشتیبان، تصویربرداری، تهیه رونوشت و چاپ انجام شود.

ماده ۴۹ - دستور توقيف سامانه شامل سایر سخت‌افزارها یا حامل‌های داده متصل به آن نمی‌شود، مگر آن که در دستور قضایی تصریح گردد. در صورت نیاز به حفظ فوری سخت‌افزارها یا حامل‌های داده، ضابطان یا سایر مأموران در حدود وظایف قانونی می‌توانند نسبت به حفظ فوری آن مطابق ماده ۳۴ قانون و رعایت مقررات این آیین‌نامه اقدام نمایند.

ماده ۴۰ - در صورت پلمپ سامانه چنانچه نیاز به گماردن حافظ باشد با دستور مقام قضایی اقدام می‌شود.

ماده ۴۱ - به منظور حفظ وضعیت اصلی ادله رایانه‌ای و جلوگیری از هرگونه تغییر، تحریف یا آسیب آن، مرجع قضایی مدت زمان نگهداری و مراقبت از آنها را تا مدت ۵ روز تعیین می‌کند.

تبصره: چنانچه برای نگهداری و مراقبت مدت بیشتری مورد نیاز باشد، مدت مذکور به صورت مستدل توسط مقام قضایی تمدید می‌شود.

ماده ۴۲ - اجرای دستور توقيف باید طی صورت جلسه‌ای با قید دقیق جزئیات و مشخصات داده یا سامانه، محل، تاریخ و زمان دقیق، مشخصات حاضران و مجری دستور، مشخصات حافظ در صورت وجود، شماره و تاریخ دستور قضایی مبنی بر توقيف، شیوه توقيف و مشخصات مالک یا متصرف داده یا سامانه و موارد ضروری دیگر تنظیم و ضمن اعلام به مقام قضایی رسیدگی کننده، در سابقه ضبط گردد.

ماده ۴۳ - ضابطان قضایی و سایر مأموران در حدود وظایف قانونی در شروع تفتیش و توقيف باید صورت وضعیت اولیه‌ای از سامانه رایانه‌ای یا مخابراتی و اجزای آن و کلیه اتصالات کابلی بین اجزای مختلف سخت‌افزارها و حامل‌های داده متصل به آن که علامت گذاری و ثبت می‌شوند را تنظیم و به امضای تفتیش کننده یا توقيف کننده و متصرف قانونی که سامانه تحت کنترل اوست یا قائم مقام قانونی وی برسانند. برای ضبط دقیق مشخصات ابزار و اجزای آن تصویربرداری بلامانع است.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس قوه قضائیه

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره: ۱۰، ۹۸۱۹۹، ۱۰
تاریخ: ۹۳۵، ۱۲
پیوست:
طبیعتی:

ماده ۴۴ - مرجع قضایی صالح، ضمن صدور رأی باید نسبت به داده یا سامانه توقيف شده تعیین تکلیف نماید.

فصل سوم: امور متفرقه

ماده ۴۵ - دستورالعمل حقوقی و فنی جمع‌آوری ادله و توقيف سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی توسط دادستانی کل کشور با همکاری نیروی انتظامی تهیه و به تصویب دادستان کل کشور می‌رسد. این دستور العمل باید دربردارنده چگونگی حفظ صحنه جرم و جمع‌آوری ادله از سامانه در حال اجرا، خاموش و روشن کردن سامانه، بسته‌بندی و انتقال اطلاعات و نیز نمونه درخواست‌های مرتبط با این موارد باشد.

ماده ۴۶ - در مورد جمع‌آوری ادله الکترونیکی از جمله نگهداری، حفظ فوری، تفتیش و توقيف و شنود چنانچه موضوع مربوط به افراد و اماكن وابسته به قوه قضائيه و سازمان‌های تابعه مراکز مرتبط با قوه قضائيه باشد، با دستور مقام قضائي توسط مرکز حفاظت و اطلاعات قوه قضائيه انجام خواهد شد.

ماده ۴۷ - نسخه‌های تهیه شده از داده‌های رایانه‌ای قبل استناد به صورت متن، صوت یا تصویر در حکم اصل داده می‌باشند.

ماده ۴۸ - این آیین نامه توسط وزارت دادگستری با همکاری وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات تهیه و در ۴۸ ماده و ۱۱ تبصره در تاریخ ۹۳، ۱۲، ۵ به تصویب رئیس قوه قضائيه رسید.

صادق آملی لاریجانی

۹۳۵، ۱۲